

6. oktober 2008

I henhold til Landstingets forretningsorden § 36, stk. 1 fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Landsstyret:

1. Hvorledes vurderer Landsstyret, at den globale økonomiske krise vil påvirke den ellers så positive forventning om, at Grønlands fremtidige væksterherv er i råstofsektoren? Der ønskes i svaret ligeledes en inddragelse af den nu forsigtige investeringslyst blandt investorer generelt.
2. Vurderer Landsstyret, at den globale økonomiske krise nu viser, at det vil være for risikabelt for den grønlandske økonomi, at Grønland går ind og er medejer af diverse anlæg i forbindelse med ALCOA's opførsel af aluminiumsmelter i Maniitsoq?
Der ønskes hér Landsstyrets vurdering af risici i forbindelse med koncessions- og partnerskabsmodellen i forhold til Grønlands fremtidige økonomi.
Herunder ønskes der ligeledes en inddragelse af fremtidige globale økonomiske kriser, verdensmarkedspriser på diverse råstoffer og lignende, som kan have en indvirkning på risici for Grønlands allerede sårbare økonomi.
3. Hvilke andre væksterherv ser Landsstyret som de bærende søjler for Grønlands fremtidige økonomi, såfremt forventningerne til råstofsektoren går hen og ikke bliver realiseret?

Begrundelse

Det var ikke senere end i foråret, vi alle gik rundt med dollartegn i øjnene, ved tanken om at den globale optimisme indenfor råstofsektoren nu havde tilsmilet Grønland. De gunstige verdensmarkedspriser på diverse mineraler og råstoffer fik os endda til at snakke om afskaffelsen af socialpolitikken ved trawlernes indhandlingspligt for at holde urentable fabrikker kørende – for nu vil der mangles hjemmehørende arbejdskraft i råstofsektoren! Optimismen ville ingen ende tage.

Nu hersker den værste finansielle krise siden krakket på Wall Street i 1929. Investorerne investerer nu kun i de sikre investeringer. Man er færdig med de

risikobetonede investeringer. Spørgsmålet er så, hvorledes dette vil have en indvirkning på Grønlands økonomi – og ikke mindst den positive forventning om, at Grønlands fremtidige væksterhverv er i råstofsektoren.

Mine spørgsmål skal ses i lyset af, at minen i Marmorilik, Uummannaq, nu er lukket inden man overhovedet er gået i gang, at der er blevet skruet ned for blusset i Seqi Olivinmine i Maniitsoq, at der af ejerne sat spørgsmålstejn ved Nalunaq minen ved Nanortaliks levetid og ikke mindst, at ejerne af Quadra Mining Bob Walsh, der står bag molybdænminen i Ittoqqortoormiit, først tager stilling til realiseringen af mineplanerne – efter – at licensen som forventet er modtaget.

Det er ikke for at male fanden på væggen – men den internationale finanskriser har for mig at se, blokeret forventningerne til grønlands indtræden i råstofsektoren. Tilbage er der at ønske, at der forhåbentlig ikke vil gå alt for mange år førend den globale økonomi igen er sund, og at investeringslysten er tilbage.

Marie Fleischer

Løsgænger